

Arrest

nr. 176 071 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal-clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Halgan. U bent getrouwd en kreeg in 2004 een dochter. In 2006 scheidde u van uw man waarna u uw dochter niet meer hebt gezien. In 2014 trouwde u in het geheim met een andere man. U raakte zwanger. De familie van uw man eiste de bruidsschat terug. Uw vader trachtte u te overtuigen terug naar uw eerste man te gaan. Uit angst voor uw vader bent u gevlucht. U vertrok uit Somalië op 2 juni 2015 en kwam op 20 augustus in België aan. U vroeg op 21 augustus 2015 asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legt u medisch attest met betrekking tot uw besnijdenis en een medische documenten aangaande problemen aan uw schildklier.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. Vooreerst zijn er elementen die uw recent verblijf in de provincie Hiraan ondermijnen. Zo blijkt u weet te hebben van de droogte in Somalië in 2011 (CGVS, p. 16). Uit informatie blijkt dat Somalië van 2010 tot 2012 getroffen werd door een van de ergste periodes van droogte in decennia. De provincie Hiran was een van de ergst getroffen gebieden. Deze droogte leidde in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Er wordt geschat dat 260000 mensen zijn omgekomen als gevolg van deze droogte. Uw verklaringen over hoe u en uw familie tijdens deze droogte wisten rond te komen zijn echter geenszins doorleefd. Wanneer u gevraagd wordt de situatie in Halgan te beschrijven en hoe uw familie deze periode wist door te komen zegt u dat jullie water van waterputten in Halgan hadden en dat er hulp van buitenaf kwam (CGVS, p. 16). U wordt aangespoord om verder in detail te treden maar u kan louter meegeven dat heel Somalië door de ernstige droogte getroffen werd en dat er hulp werd geboden (CGVS, p. 17). U wordt vervolgens aangemaand om over uw eigen persoonlijke ervaringen te vertellen en te beschrijven hoe u en uw familie deze periode wisten door te komen maar u geeft geen bijkomende informatie en herhaalt louter dat er droogte was (CGVS, p. 17). Opnieuw wordt u aangespoord verder in detail te treden maar u kan geen bijkomende informatie bieden (CGVS, p. 17). U wordt gewezen op de ernst van deze droogte in 2011 en op de humanitaire catastrofe die dit met zich meebracht in Somalië maar u kan louter meegeven niet te hebben gehoord dat er mensen omkwamen in deze periode (CGVS, p. 17). Dergelijke oppervlakkige verklaringen ondermijnen uw verblijf in de provincie Hiraan tijdens deze droogte in 2011 in ernstige mate.

Voorts kan u geen aannemelijke verklaringen bieden over de recente situatie in Halgan met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab. Uit informatie blijkt dat Al Shabaab in augustus 2014 zich tijdelijk uit Halgan terugtrok wanneer de AMISOM-troepen uw dorp bereikten. In augustus 2015, na uw vertrek, werden zij opnieuw uit uw dorp verjaagd. Wanneer u gevraagd wordt of Al Shabaab ooit al eens uit Halgan verdreven werd antwoordt u weinig concreet dat ze elke keer verdreven werden maar meestal actief zijn in Halgan (CGVS, p. 16). U wordt dan gevraagd concreet te zeggen wanneer ze verdreven werden maar u blijft oppervlakkige verklaringen bieden, zoals dat "ze meestal de macht hebben in Halgan" (CGVS, p. 16). U wordt dan gevraagd hoe vaak het is gebeurd dat ze verdreven werden en weer terugkwamen maar u verklaart het zich niet te herinneren (CGVS, p. 16). Dergelijke vage en ontwijkende verklaringen tasten uw recente verblijf in Halgan in verdere mate aan.

Naast uw verklaringen over uw recente verblijf zijn er tevens aanwijzingen dat u in het geheel niet afkomstig bent uit het dorp Halgan in de provincie Hiraan. Zo komt uw kennis over uw regio die u tijdens het gehoor toont ingestudeerd over. Wanneer u gevraagd wordt naar de dorpen te benoemen die het dichtst bij Halgan liggen benoemt u de dorpen Farqalal en Habasweyn en de stad Bulu Burto (CGVS, p. 10). U zegt later dan dat er nog dorpen dichterbij liggen waarop u vreemd genoeg de dorpen op weg naar de steden Bulu Burto en Beledweyne opsomt en niet de dichtstbijzijnde dorpen vanuit Halgan (CGVS, p. 10). Verder kan u verschillende van deze dorpen niet correct situeren ten opzichte van uw dorp. Zo zegt u zelf spontaan dat Farqalal ten noorden van Halgan ligt zoals de dorpen Garsiyani, Nuur Fanah en andere dorpen op weg naar de noordelijk gelegen stad Beledweyne (CGVS, p. 10). Volgens de kaart ligt Farqalal niet in de richting van deze dorpen maar ligt dit ten westen van Halgan. U wordt dan gevraagd hoe u weet dat Farqalal ten noorden van Halgan ligt waarop eerst zegt dat het ten westen ligt maar toch opnieuw uw verklaringen wijzigt en zegt dat het ten noorden ligt (CGVS, p. 11). U blijkt ook niet te weten waar het dorp Habasweyn precies ligt. Habasweyn is een buurdorp in zuid-oostelijke richting vanuit Halgan. Eerst zegt u dat u van mensen gehoord heeft dat het ten oosten van Halgan ligt (CGVS, p. 12). Later echter zegt u plots dat het bij Farqalal aan de Shabelle-rivier ligt, wat echter de volkomen andere kant op is (CGVS, p. 12). Bovendien kan u bij benadering niet zeggen hoever Habasweyn van Halgan ligt en zou u hier niets over hebben gehoord van andere mensen (CGVS, p. 11 en 12). Volgens de kaart is Habasweyn nochtans het dichtstbijgelegen dorp vanuit Halgan op slechts enkele kilometers van uw dorp. Verder blijkt u ook de dorpen Yasoman en Aborey te kennen maar zegt u dat ze eveneens bij Farqalal aan de rivier liggen (CGVS, p. 14). Ook deze dorpen bevinden zich in werkelijkheid echter aan de andere kant van Halgan. Over het dorp Xoofow zegt u dat het in het noorden ligt, in de richting van de dorpen op weg naar Beledweyne (CGVS, p. 13). Xoofow bevindt zich echter ten zuid-oosten van Halgan, een beetje voorbij Habasweyn.

Verder blijkt u ook niet te weten dat er een brug naast Halgan ligt over een seizoensrivier op weg naar de stad Bulu Burto. U bent wel op de hoogte van deze rivier in de buurt van Halgan maar gevraagd of er een brug over deze stroomt ligt zegt u van niet (CGVS, p. 12 en 13). Geconfronteerd met het feit dat er wel een brug over deze stroomt ligt zegt u dat u ze niet gezien heeft (CGVS, p. 13). Dit is opmerkelijk gezien de weg naar Bulu Burto, waarlangs u bij uw vlucht uit Somalië zou gereisd zijn, over deze brug loopt (CGVS, p. 4). Het feit dat u geen idee heeft van deze brug aan het dorp Halgan, waarover u nochtans zelf gereisd zou moeten zijn op weg naar Bulu Burto, doet ernstig twijfelen aan uw herkomst uit dit dorp.

Ook over de Somalische munt legt u opmerkelijke verklaringen af. Zo zegt u dat er alleen maar biljetten van 1000 Somalische shilling bestaan (CGVS, p. 14). Gevraagd of er ooit andere biljetten gebruikt werden zegt u vreemd genoeg van niet (CGVS, p. 14 en 15). Nochtans werden tot 2001 nog briefjes van 500 Somalische shilling gebruikt. Er kan verwacht worden dat u, zeker gezien u toen al twaalf jaar was, dit zou kunnen meegeven. Dit doet dan ook verder twijfelen aan uw herkomst uit de provincie Hiraan en zelfs Zuid- en Centraal-Somalië in het geheel.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulu Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde medische attesten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Aan de hand van het medische attest over uw besnijdenis wil u aantonen dat u daadwerkelijk besneden bent, een feit dat hier niet onmiddellijk ter discussie staat (CGVS, p. 20). Dit document is verder geen bevestiging van uw herkomst uit de provincie Hiraan. De andere medische documenten hebben betrekking op uw problemen aan uw schildklier. Ook deze hebben louter betrekking op uw medische toestand en bevatten geen informatie over uw herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 9 maart 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen.

U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto in de provincie Hiraan (CGVS, p. 10 en 20).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u uw Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt en dat het dan ook niet aangewezen is dat u naar dat land zou worden teruggeleid."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "SMG dd. 7/04/2016" en "Medisch attest dd. 15/10/2015". Bij een aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 1 juli 2016, voegt verzoekster "een attest waarin de geboorte van cliënte werd geregistreerd en een officiële geboorteakte". Bij aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 18 juli 2016, legt verzoekster "een psychologisch rapport" neer van 13 juli 2016 van psychologe V. Kolela-Kabangu uit Verviers.

De commissaris-generaal voegt bij een aanvullende nota van 27 juli 2016 "COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten" van 7 juli 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 21 april 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat zij "weldegelijk weet had van de droogtes in 2011" en dat zij aangaf "dat zij van hulp van buitenaf moesten zien te overleven". Dat dit niet doorleefd zou overkomen is, aldus verzoekster, "een subjectief gegeven die verwerende partij maar al te makkelijk inroept om het gehele asielrelaas en kennis van verzoekende partij onderuit te halen". Zij wijst er dienaangaande op dat haar vragen gesteld worden, via een tolk, in "een voor verzoekende partij stresserende omgeving". Zij vraagt zich af: "Hoe verwacht verwerende partij dat verzoekende partij zich zou gedragen?!".

Zij benadrukt "niet op al de plaatsen rondom Halgan te zijn geweest en veel van dorpen te kennen van horen zeggen van de mensen in haar dorp".

Verzoekster wijst op "de zaken die verzoekende partij wel uitgebreid vertelde", zoals bepaalde geografische kennis, de geldmunt en de waarde ervan, "de clans, de dorpen, de waterputten, haar leefomgeving, ...".

Volgens verzoekster is het "duidelijk dat verwerende partij reeds vanaf het begin verzoekende partij niet gelooft en haar relaas aftoetst aan die van 'een andere somaliër die zij heeft geïnterviewd en die zij ook niet gelooft'. Zij klaagt "zulke vooringenomenheid" aan en stelt dat "een asielgehoor individueel dient te worden beoordeeld".

Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal "verwacht van een ongeletterde vrouw dat zij 14 jaar nadat een biljet is afgeschaft, zij dit zou moeten kennen". Zij benadrukt dat zij toen 11-12 jaar was en onmogelijk verwacht kan worden dit nog te weten. Zij vraagt zich af "hoeveel mensen die in 2001 11 jaar oud waren, nu nog kunnen vertellen welke briefjes er in belgische frank bestonden voor de invoering van de euro (en dan gaat het nog om schoolgaande mensen itt verzoekende partij)".

Zij benadrukt dat zij "niet politiek gezind" en ongeletterd is en dat zij "een ongeletterde en onderdrukte vrouw" is.

Zij wijst er op dat zij *“ernstig getraumatiseerd is en dat dit ook meermaals werd geattesteerd door de artsen”*. Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“op geen enkel ogenblik de mentale toestand van verzoekende partij in acht (heeft) genomen”*, terwijl zij *“verschillende documenten neerlegde”*.

Verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal *“absoluut niet (motiveert) omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1989 geboren te zijn in het dorp Halgan, district Buloburte, provincie Hiraan, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 2 juni 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 26 jaar in Halgan, Somalië, heeft gewoond.

Ook al wordt niet verwacht dat zij over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis zijn echter onmiskenbaar ontoereikend.

2.5. Zo legde verzoekster foutieve verklaringen af omtrent de dorpen in haar regio. Zij verklaarde dat Farqalal ten noorden van Halgan ligt (gehoor, p. 10), terwijl het volgens de informatie in het administratief dossier ten westen van Halgan ligt. Zij situeerde Habasweyn, een buurdorp in zuid-oostelijke richting vanuit Halgan, in het oosten (gehoor, p. 12), en zij kan niet eens bij benadering zeggen hoever Habasweyn van Halgan ligt (gehoor, p. 11 en 12), nochtans het dichtstbij gelegen dorp vanuit Halgan, dat slechts op enkele kilometers ligt. Over de dorpen Yasoman en Aborey stelde zij dan weer dat ze bij Farqalal aan de rivier liggen (gehoor, p. 14), hoewel deze zich in werkelijkheid aan de andere kant van Halgan bevinden. Het dorp Xoofow situeert zij in het noorden, in de richting van de dorpen op weg naar Beledweyne (gehoor, p. 13), terwijl dit dorp ten zuid-oosten van Halgan ligt, een beetje voorbij Habasweyn. Voorts ontkende verzoekster dat er een brug naast Halgan ligt over een seizoensrivier op weg naar de stad Bulo Burto (gehoor, p. 12-13), dit in strijd met de informatie dienaangaande in het administratief dossier en terwijl verzoekster nochtans beweerde dat zij via Bulo Burto haar regio ontvluchtte en zij aldus over deze brug gereisd zou zijn (gehoor, p. 4). De stelling in het verzoekschrift dat zij *“niet op al de plaatsen rondom Halgan te zijn geweest en veel van dorpen te kennen van horen zeggen van de mensen in haar dorp”* verklaart niet waarom verzoekster dermate weinig op de hoogte is van haar directe leefomgeving en van de buurdorpen rond Hagan, waar zij 26 jaar verbleven zou hebben. Daargelaten de windrichtingen is de door de CGVS gevraagde informatie vrij eenvoudig voor een vrouw die woont in eens stadje, opgroeit in een familie en dus deelneemt/ moet deelnemen aan het familiale leven en dus inkopen doet en naar de markt gaat, burens en kennissen heeft en zelf trouwt.

2.6. Verzoekster bleek verder onwetend over de recente situatie in Halgan met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab. Zij verklaarde vaagweg dat Al Shabaab *“meestal de macht hebben in Halgan”* (gehoor, p. 16) en dat ze zich niet herinnert wanneer ze verdreven werden (gehoor, p. 16). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat Al Shabaab in augustus 2014, toen verzoekster nog in Somalië was, zich tijdelijk uit Halgan terugtrok wanneer de AMISOM-troepen het dorp bereikten. Van verzoekster, een 26-jarige vrouw, kan nochtans verwacht worden dat zij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie zij en haar familie moet vrezen en naar wie ze hun professionele activiteiten dienen aan te passen. Verzoekster zou met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is en de overheersing van een militie, de Al Shabaab, bovendien een van de redenen is waarom ze zou gevlucht zijn.

2.7. Ook verzoeksters verklaringen over de droogte in Somalië in 2011 zijn niet doorleefd en weinig overtuigend. Verzoekster kwam niet verder dan te stellen dat haar familie water van waterputten in Halgan hadden, en dat er hulp van buitenaf kwam (gehoor, p. 16), dat heel Somalië door de ernstige droogte getroffen werd en dat er hulp werd geboden (gehoor, p. 17). Zij beweerde niet te hebben gehoord dat er mensen omkwamen in deze periode (gehoor, p. 17). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Somalië van 2010 tot 2012 getroffen werd door een van de ergste periodes van droogte in decennia en dat de provincie Hiran een van de ergst getroffen gebieden was. Deze droogte leidde in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde, waarbij 260 000 mensen zouden zijn omgekomen. Dat zij *“weldegelijk weet had van de droogtes in 2011”*, dat zij aangaf *“dat zij van hulp van buitenaf moesten zien te overleven”* en dat haar vragen gesteld worden, via een tolk, in *“een voor verzoekende partij stresserende omgeving”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster enkel oppervlakkige verklaringen aflegde over de droogte in 2011 en geenszins aannemelijk kon maken hoe zij deze periode persoonlijk beleefd heeft, temeer gezien zij aangaf geen weet te hebben van slachtoffers van deze droogte, iets dat bezwaarlijk onopgemerkt aan haar kan zijn voorbijgegaan. Dergelijke feiten kunnen enkel aantonen dat verzoekster de Somalische realiteit en het leven aldaar niet heeft meegemaakt. bovendien toont dit ook aan dat zij geen familie heeft in Somalië die haar hierover kon berichten.

2.8. Ten slotte verklaarde verzoekster dat er alleen maar biljetten van 1000 Somalische shilling bestaan (gehoor, p. 14) en dat er nooit andere biljetten gebruikt werden (gehoor, p. 14-15), hoewel uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er tot 2001 nog briefjes van 500 Somalische shilling

gebruikt werden. Verzoekster voert aan - dat zij toen 11-12 jaar was en onmogelijk verwacht kan worden nog te weten dat er 14 jaar geleden een biljet werd afgeschaft. Nog daargelaten dat er kan verwacht worden dat verzoekster, desgevallend via anekdotes van familie of kennissen, weet dat er jaren geleden nog andere biljetten gebruikt werden, dient de bestreden beslissing te worden gelezen als een geheel. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.9. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op *“de zaken die verzoekende partij wel uitgebreid vertelde”*, zoals bepaalde geografische kennis, de geldmunt en de waarde ervan, *“de clans, de dorpen, de waterputten, haar leefomgeving, ...”*, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoeksters herkomst uit haar beweerd regio wel degelijk manifest onderuithalen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de aanwezigheid van Al Shabaab, de gebruikte munt, de buurdorpen waar ze op korte tijd naar toe kan stappen en de benarde droogte -, terwijl zij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het louter opsommen van dorpen onderweg naar Bulo Burto en Beledweyne -. Dit ondergraaft verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat zij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeksters onwetendheid en fouten te wijten zijn aan het feit dat zij *“een ongeletterde en onderdrukte vrouw”* is, kan, gelet op het voorgaande, dan ook niet worden weerhouden.

2.10. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De overige argumenten van verzoeker inzake de problemen met de familie van haar eerste man, die zich in Halgan, Somalië, zouden hebben afgespeeld, hebben dan ook geen grond.

2.11. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster *“ernstig getraumatiseerd is en dat dit ook meermaals werd geattesteerd door de artsen”* en dat rekening moet worden gehouden met haar *“mentale toestand”*. Zij legt dienaangaande *“SMG dd. 7/04/2016”*, *“Medisch attest dd. 15/10/2015”* en *“een psychologisch rapport”* neer. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster geen medisch attest neerlegt waarin wordt vastgesteld dat zij aan cognitieve problemen lijdt. Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden gezondheidsproblemen - waaronder hypothyreoïdie - van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag. De Raad benadrukt nog dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoekster de vragen goed begreep, maar dat zij de antwoorden niet kende en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Immers vragen over de gevolgen van de droogte veronderstelt enkel het vertellen van ervaringen niet van kennis. Bovendien kan uit het verhoor op het Commissariaat-generaal onbetwistbaar blijken dat verzoekster wel ingestudeerde en dus abstracte kennis kon weergeven. Hieruit kan geen problematische *“mentale toestand”* maar wel een duidelijke alertheid en mogelijkheid tot studeren blijken. Het psychologisch getuigschrift dat uitsluitend het manifest ongegronde asielrelaas van verzoekster en haar eigen verklaringen over de symptomen, als uitgangspunt neemt is dan ook gezien bovenstaande, op onjuiste gegevens gesteund. Dat daarop nog tot PTSD wordt besloten zonder enig onderzoek is bezwaarlijk ernstig en kan ter terechtzitting ook niet worden toegelicht.

2.12. Verzoekster legt nog *“een attest waarin de geboorte van cliënte werd geregistreerd en een officiële geboorteakte”* neer. De bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig asielrelaas te herstellen.

In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zij bekend is met Somalië. De Raad heeft er bij de beoordeling van de bewijswaarde van documenten reeds herhaaldelijk op gewezen dat indien de voorgelegde documenten geen vormelijke gebreken vertonen, zij niettemin geen bewijswaarde kunnen worden toegekend indien ze ernstig falen naar inhoud. *In casu* kan geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoekster bijgebrachte geboortecertificaat en geboortecertificaat. Uit de informatie ("*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*" van 7 juli 2016), blijkt immers dat een formele burgerlijke stand in Somalië ontbreekt, net als de archieven, waardoor er geen referentiemateriaal is voor het opstellen van (identiteits)documenten. Voor het uitreiken van documenten moeten de autoriteiten zowel binnen als buiten Somalië zich dus baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten en geboortecertificaten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

2.13. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Voorts dient de Raad vast te stellen dat verzoekster manifest niet aantoon, noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Aldus maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Indien verzoekende partij thans, sinds haar bezoek aan de ambassade van Somalië in Brussel, op bijzonder eenvoudige wijze de Somalische nationaliteit heeft verkregen dan neemt dit niet weg dat ze tijdens haar asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk moet maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij dit nalaat te doen. Hieruit kan slechts worden afgeleid dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK